

Nieuws en Actualiteiten

schrijftop2000

Voor december heb ik weer een schrijfactiviteit bedacht die aansluit bij de top2000. Deze keer iets minder ambitieus dan in [voorgaande](#) jaren, toen we elke dag een stuk schreven. Als je meedoet, schrijf je tussen de 1 en 10 bijdragen, die bestaan uit een woordgedicht.

Je zet de letters van de titel van je favoriete nummer(s) onder elkaar, en laat de regels van je gedicht met die letter beginnen.

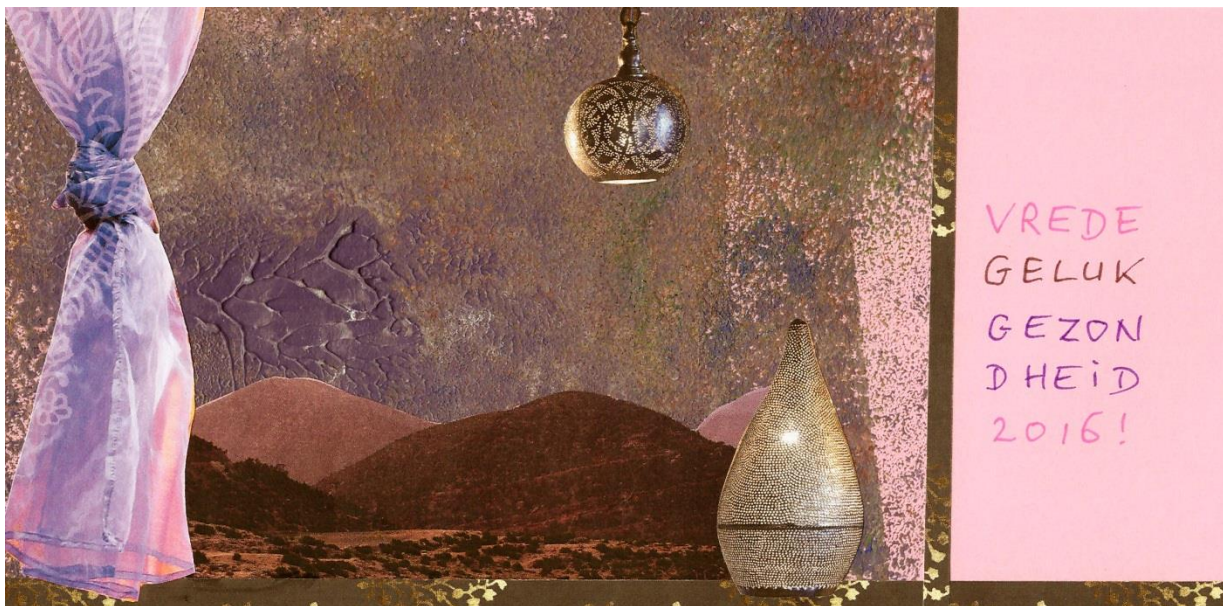
Je plaatst je gedicht(en) op je blog en zet de link als reactie op de [schrijftop2000](#) pagina. Als je geen blog hebt, mag je je gedicht ook op de Heldenreis [Facebookpagina](#) zetten. Mijn eerste bijdrage staat [hier](#).

HELDENREIS CADEAUBON

Origineel cadeau? Bestel een Heldenreis [schrijfcadeaubon](#) voor elk gewenst bedrag. Voor €10 geef je al een complete schrijfcursus of een e-book, en voor €27,50 kun je een kort verhaal laten beoordelen!

BRANDSPOREN

Nog op zoek naar een mooi [boek](#) voor de feestdagen?

GROEIEN

Sinds ik het materiaal van mijn [cursussen](#) voor een tientje aanbied, zijn er niet veel cursisten meer die hun uitgewerkte opdrachten insturen. Gelukkig zijn er aan de andere kant wel de schrijfcoachees die me weten te vinden.

[Schrijfcoaching](#) is het mooiste werk dat er is. Ik voel me een vroedvrouw – in de aloude betekenis van wijze vrouw – die meehelpt iets ter wereld te brengen. Elke ter-wereld-brenger heeft zijn of haar eigen problemen, en eigen aanpak nodig.

En toch vind ik altijd in mijn eigen leven de goede raden die nodig zijn, hoezeer de cliënten ook van elkaar verschillen. En altijd sta ik in zo'n gesprek verbaasd van de wijsheid die ik in me heb. Juist door de vele dalen die ik heb gekend, kan ik me inleven in die van een ander.

Als een depressie je doet twifelen aan je creativiteit weet ik: de creativiteit is niet weg. Je kunt er alleen niet meer bij op de oude manier. Je moet een nieuwe ingang vinden. Die ingang heet vertrouwen.

Als je niet weet hoe je al die verschillende gebeurtenissen die je tot de schrijver van dit verhaal hebben gemaakt in bedwang moet krijgen, ben ik in mijn hoofd al bezig met de etappes van de Heldenreis of van Heldenne's Reis. En realiseer ik me eens temeer dat ik zelf nu ook weer 'in het woud' ben. Ik weet dat de reis een cirkel is, en dat je vaak meermalen dezelfde reis moet afleggen. Met andere bagage, met een ander doel, maar langs dezelfde plaatsen.

We helpen elkaar, mijn cursisten en ik. Ik wens ons een Heldhaftig Nieuwjaar!

Ik schroom de grote woorden niet!

Ik spaar versprekingen en ander taalmisbruik. Traditioneel maak ik daar aan het eind van het jaar een verhaaltje mee. Al deze dingen zijn écht zo uitgesproken op de Nederlandse radio, of letterlijk zo opgeschreven in de pers.

Ik vrees dat ik dit jaar niet ontkom aan het hekele onderwerp van het terrorisme. Uit eigener beweging – of uit religieuze bewegingen, ik ben niet in een kerkse traditie opgebracht – was ik hier niet aan begonnen. Ik ben niet wetenschappelijk onderbouwd, en kan me er ook niet in inbeelden. Ziet u het maar als het schieten met een mug op een olifant. Humor en nieuwsgierigheid werken beter – aldus Amos Oz die zo geestig uit de bocht kan komen dat iedereen er hilarisch van is - dan het plengen van de pen in tranen, dus u valt met de kont in de boter.

Mocht een en ander niet in goede smaak vallen, mocht het u tegen de haren strijken, mocht u nattigheid ruiken, aan uw wenkbrauwen krabben omdat het u onwelgevoeglijk is wat ik hier over de Bühne probeer te brengen, dan wil ik u toch vragen zich onzijdig te houden, al bent u een andere mening toebedaan.

Het idee voor dit verhaal is gaande de weg ontstaan. Het is geen technisch hoog standje (al wil ik niet de slager zijn die zijn eigen vlees snijdt), maar wel het resultaat van noestige arbeid. Ik heb niet met mijn duimen zitten draaien, dus daaraan is mijn eventuele falen zeker niet te wijden.

Enige tijd geleden kocht ik een potje tapenade Ras al Hanout. U begrijpt, ik houd de knip niet op de beurs, want dat staat aan de grondslag voor de loodvrije val van de economie, waardoor vele mensen de broekriem niet kunnen ophouden.

Dus ik deed de mensheid een gunst, en mijzelf ook. Het was of een engeltje met zoetgevooisde stem over mijn tong ... Je kunt niet alle tapenades over één kam gooien. Deze was afkomstig uit de hoogste ranken, en verdiende een denderende ovatie. De voornamelijkste reden waren de oosterse kruiden.

Een maand later wilde ik weer zo'n potje, maar de winkel waar ik het gekocht had was inmiddels een ondergesneeuwd kindje. (PreTnison maakt vergeetachtig, dat weet iedereen die dat is overgekomen en daar ben

ik mij tot in de lengte der dagen bewust voor. Maar denkt u niet dat ik in kritische toestand ben, hoor.)

Ik heb de hele stad doorgekruid, dat leek mij de verstandigste zet die ik kon nemen. Natuurlijk ging ik er met de schouders achter staan als de moeder van de porseleinen kast, maar het water stond mij tot de tanden en dan moet je alles op alles bijzetten.

Er zijn lieden die beweren dat ons land over de voet wordt gelopen door buitenlanders, dat er een tsunami in aankomst is, en zij zullen mij met volle overgave uitmaken voor zoete koek. "Al te gek is buurmans gek," zullen ze zeggen. Zij zien niet dat je handel met ze kunt bedrijven die geen schade kan. Dus haal ik de hete kolen maar uit het vuur. De liefde gaat immers door de maag?

Daar leg ik de zere vinger op de plek!

Met exotisch eten slaat de hel niet los, wordt niemand met zijn leven bedreigd, kan de omgang tussen mensen in betere banden geleid worden, en het is een stok achter de rug om gezonder te eten.

In spannende afwachting bezocht ik alle toko's en souks die de stad rijk is. Soms hadden ze een top-of-the-art systeem als preventie tegen diefstal, anderen hadden meer openheid in de transparantie, soms zat er iemand met de benen tegenover elkaar, anderen hielden een retirade waar ik geen soep van kon koken, of ze wilden mij helemaal niet te woord spreken. Dat had ik niet kunnen bevroeten, dan slaan ze wel een deur in je gezicht. Gelukkig heeft hij later zijn spijt betoogd.

Hoewel ik altijd een teruggetrokken leven leed, en uit openbare functies werd geheven toen in schrijfcursussen het slop is gekomen, zag ik nu dat dit leven twee medailles heeft. Ik had alle tijd om te ontdekken dat de lekkere winkeltjes geen broeihaarden van terrorisme zijn, geen micro-organismen waar mensen bij de bosjes doodgaan of gebouwen in brand worden gesticht, wat voor nieuwsberichten er ook signaleren. Als een mens niet door iemand wordt ontfermd, als we elkaar niet om de arm vallen maar juist de duimschroeven aantrekken, dan slaat de hel los, dan groeit het uit de kluiten.

Bij mij viel de klik toen ik eindelijk weer zo'n heerlijk potje vond. We moeten elkaars eten de toon laten maken, dan komt het wel goed met de wereldvrede.

blijf schrijven!
Hella Kuipers